Mönne sündinu asja mälletus ja arw.

	Ajastalga.
Ma-ilma lomiseſt arwatas	5605
Jsanda Jeſuse Kristuse sündimiseſt	1856
Tarto-linna eddimätseſt ehhitamiseſt	826
Kui ristiusk Liiwlandimale tulli	670
Lutteruse õige usu ülleswõtmiseſt	339
Kui Lutteruse õige usu ülleswõtmine Liiwlandimale tulli	334
Kui Peterburi-linna nakkati ehhitama	153
Kui meie ma Wennerigi wallitsuse alla sai . . .	146
Wõrro-linna ehhitamiseſt	71
Meie Keiſri-herra Aleksandri Nikolajewitſi sünd.	38
Tarto surekoli säedmiseſt	54
Kui Pranzus Wennemale tulli nink pallanu Moskwalinast wäljaaeti.	44
Kui Liiwlandimaal prius kuluteti	37
Kui meie armolik Keiſri-her Aleksander Nikolajewits nakkas wallitsema	1
Kui se pärramene suur henge-kirjutus meie maal olli	6
Kui Jummala-orjust kerrikun waſtse kerriko-säeduse pärra nakkati piddama	22

Kalendri-tähte selletus.

noor ku.	n. näddal.
eddimäne werand.	k. kel
	m. ehk minn. minnuti.
täüs ku.	P. pühha-äiw.
	p. pärraſt, päiw, pühha.
pärramene werand.	homm. ehk h. hommungul.
	õdd. õddangul.
	õſ. õſel.
	e. k. enne keſkpäiwa.
	p. k. päle keſkpäiwa.
	keſkp. keſkpäiwal.

Kats ristikest (**) näddala-päiwa arwonumri een tähhendawa, et om Kerriko- wai Krono-pühha, mes kerrikun pühhendetas; üts ainus (*) tähhendap, et om mälletuse päiw, mes kerrikun ei pühhendeta, ent mil kohhut nink koli ei peta.

Waſtse-ajjaſtaja laul.

Wiis: Mes rahho om, mo Jeſus, mulle.

1.

So essa-hole al, o Jummal,
Nink armolikun hoitmiſen
Sai terwuſt mulle jõwwetumal'
Nink ſinno abbi-näütmiſen
Taas möda sata ajjaſtaiga,
Kui õnſaliko armo-aiga,
Mo rahholikun korjuſen,
Kun ſinno jõud nink wäggew käſſi,
Mes eal armo-töön ei wäſſi,
Mo kinnit minno orjuſen.

2.

Se eeſt to minna tenno ſulle
Sel waſtſe ajja hommungul,
Nink palle ſo, et ſinna mulle
Jääs hoitjas ello õddangul.
Ma loe tunde, päiwi arwo,
Kun minna tuſi ſinno armo
Jks minno liggi ollewat.
Ni loda ma, ſo hole läbbi
Ka eddiſpäide ſinno abbi
Mull' eggal ajjal tullewat.

3.

So Waim om minno oppetanu
So ello-ſõnna ramatun,
Nink minno ſõant ärratanu
Mo majjan, kolin, kerrikun.
Laſſ' ommal ſõnnal ikkes jäda
Mo jallul' lambis, nink neid säeda
Jks kindmast' õige tee-raa päl'.
Se olgo käügi pääl mo walgus,
Se ello hämmaran me ſelgus,
Mo juhhataja ſinno hääl.

4.

So armo-laud om mulle tonu
Ka rohket rõemo, kostotuſt;
Om minno waimo waſtſes lonu,
Mull' andnu usſun kinnituſt.
Sääl om ſo taiwa-leib mo ſõõtnu,
So ello weſſi minno jootnu,